

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvo mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

„Dneva“ se boje.

Kleveta, psovka, laž — to je prozje tme proti »Dnevu«. Tma svetlobe ne ljubi, ker razkriva ne skrivnosti. Tat ljubi tmo, ki mu pomaga pri njegovem delu. Slepariji se shajajo skrivaj po noči, ker se boje javnosti. Vemo, da smo klerikalnem neljubi — toda to je ravno namenje, da ni čista njih vest.

V nedeljo so na shodih grmeli proti »Dnevu«. Posebno oni, ki imajo največje grehe — so visoko povzdignili svoj glas. Podtikali so nam vse mogoče laži, da bi svoje ver- nike prepričali, kako nevaren je »Dan«. Vemo, da smo nevarni, toda e za klerikalce.

Tudi za paznika Bučarja niso mogli najti pravega vzroka, zakaj da bi ga dejali iz službe — pomagali so si s tem, češ, da je baje dal svoje podatke listu, ki baje »sistematično obrekuje« krusnega gospodarja Bučarjevega, in sicer deželni odbor, ki nadalje spekulira »na najnižje in- stinkte mas« in ima tudi — očitne »velezidajške tendence«.

Tako skuša deželni odbor ute- meljiti svoj krivični odlok proti paz- niku, ki si je upal braniti svojo čast.

Ker se boje klerikalci resnice, so vsem dež. uslužbencem prepove- dali »Dan«, ker baje napada deželno upravo. Meni da ne dežela na svetu, kjer bi se uslužbencem predpisova- lo, kaj morajo čitati. Proti takemu klerikal. nasilju mora nastati naj- hušji odpor.

Pa to še ni dovolj: Z denuncija- cijo velezidajstva so šli tudi na Dunaj in so tam denuncirali, kakor so vedeli in znali. Dr. Šusteršič je baje zastavil ves svoj vpliv, da bi nas uničil. Toda, vse zaman! Na Du- naju dobro vedo, kje klerikalce če- velj žuli. Vedeli so, da se boje »Dne- va« — ker odpira ljudstvu oči.

»O velezidajcih« smo že več- raj govorili in tudi na klerikalne de- nunciacije na Dunaju niso nič dali — pač pa so se pošteni ljudje zgražali nad klerikalno podlostjo.

Mi stojimo z jasnim čelom pred slovensko javnostjo in pred avstrijs- kimi paragrafi. Stali smo v službi resnice in pravice, pojasnjevali smo vsa vprašanja z našega narodnega stališča — in smo s tem vršili svojo dolžnost. — Zato pa so se pobratili naši klerikalci s graškimi nemšku- tary in so šli nas denuncirati.

Nečemo več izgubljati besedi o tem, slovenska javnost naj sodi

Kdor je čistih rok in pravičnega srca — temu se ni treba bati javno- sti. Klerikalci pa se boje »Dneva« — ker nimajo čistih rok.

Vsem prijateljem resnice in pra- vice pa veljaj naše geslo: Naprej na delo, da ne bo naša domovina dežela tme — ampak da bo nad njo zasvetil jasen dan prosvete in svobode!

Slovenska zemlja.

IZ SAVINJSKE DOLINE.

Mozirje. Naši frančiškanski ku- tary so postali nekam predrzni. Po- sebno v Mozirju hočejo neomejeno vladati. Usiljivi so čim dalje bolj — zraven pa strogi in ne dajejo več od- veze onim, ki ne pristopijo k čukom ali pa k Marijinim devicam. Včasih je bil ženskam zabranjen vstop v samostan, zdaj pa tam prireja- veselice, Marijine device in tretjere- nice. Drugič več.

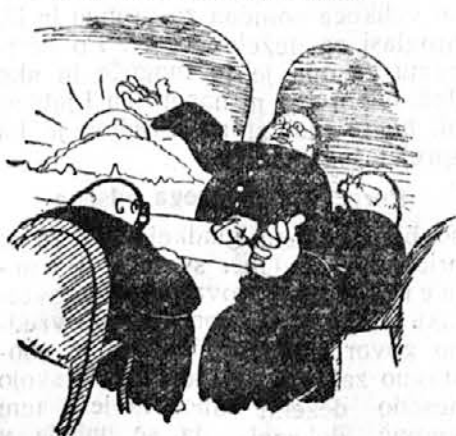
IZ KOBARIDA.

Pred leti je ustanovil pri nas kaplan Vuga »Kat. izobr. društvo« in drugi kaplanček Zamav pa »tam- buraško društvo«. Vse to je bilo v salonu, katerega je imel v najem kle- rikalec Koren. Izprva so imeli bore malo članov; za tamburaško društvo so se morali oglasiti celo napredni mladeniči, da je društvo sploh ob- stoja. Tamburaši so diktali nekaj časa in kmalu potem je zapredel pajek vse instrumente. Tudi v čital- nico (salon) je zahajalo malo kleri- kalcev. Salon so porabili kaplančki iz cele okolice za njih sestanke. Tu notri so kovali načrte za volitve in agitacije. — Gostilničarju se je nekaj časa dobro godilo, a pozneje se je moral izseliti iz salona in hiše. Pravi gospodar pa je dal podreti hišo in salon do tal tako, da ni ostal ka- men na kamenu in sedaj je na tistem mestu vojašnica, v kateri pojejo Mažari in piskajo na klarinet v spo- min porušene, klerikalne trdnjave. Kakor se vidi so delali klerikalci ma- lo časa zrago in prepir v naprednem Kobaridu. Klerikalci so preselili svo- jo pisarno k nekemu »Trdinu«, a kakor kaže, pojde kmalu rakom živ- gat. Kaplančki hodijo zborovat pa k »Stribarju«, kjer se ne morejo nič po- sebne pomeniti, ker je premalo hermetično zaprto. — Pa tudi s ka- plančki, ki nam jih pošilja ordinarijat nismo nič zadovoljni, še najmanj pa smo bili s Kodričem, ki je skušal ovirati sokolsko veselico s tem, da je naznanil okrajnemu šolskemu sve- tu, da bodo sodelovali šolski otroci v sokolskem krogu. Pa se je zelo urezal gospod kaplanček. Po končani veselici so bili zasljučeni vsi starši, ki pa so izjavili pred komisijo, da po- šiljajo telovadit otroke. Kamor oni hočejo in ne kakor kaplan hoče. Po tem dogodku so premestili Kodriču v Trento. Kaplanom, ki službujejo v Kobaridu pa svetujemo, da se ne ukvarjajo s politikom, ker ta ne pristoja duhovskemu stanu in ker hočemo v miru živeti. Toliko v opozoritev. Tita tom.

»Ah, imenujte mi jo! Rotim vas, povejte mi njeno ime!«
»Neka Bobeta...«
Razburjenost markize se je iz- premenila v osuplost in grozo, ko je slišala brezumni, vročinski odgovor svojega vnuka:
»Tudi vi! Tudi vi veste, da hodi tja! Tak po tem takem je vedel ves vesoljni svet, samo jaz ne! Ali... potem morate vedeti tudi: zakaj hodi tja? Kaj dela tam? Ah, vsaj vi mi povejte! Razodenite mi vsaj vi to resnico, dasi je morebiti strašna: recite, da se izpremeni moj dvom in moja tesnoba v gotovost! Bodi si, kakor hoče, ljubše mi je tako, ljubše mi je tako!«
Spričo tega izbruha obupne gla- losti je postal markizin glas nehote milejši:
»Ona hodi tja, ubogi otrok moj, ker veže ti dve ženski že leta in leta tovarištvo in vsakdanje znanstvo... zato, ker — dokler ni prišla v nas vseh skupno nesrečo v našo hišo — nisi mogel obiskati ene, ne da bi na- šel druge tam.«
Zaječal je z jedva razločnim glasom:
»Stara mamica... Kako veste to?«
»Gospod de Pierfit me je po- svaril.«
»On! Venomer on!«
»Dete moje, on je vedel, česar ti ne veš. Ravnal je, kakor vele- va dolžnost dobremu sorodniku... Še hvaležen mu boš nekoč, da je porinil

Vodiški čudeži.

V farovžu v Ljubljani beli eno sejo so imeli in besedo je prevzel sam predsednik in začel:

Seja klerikalnega odbora v Ljubljani.

»Kaj vam pravim, draga brata, trka resen čas na vrata, kmet iz spanja se budi, in pravice si želi.

Kaj bi z nami se zgodilo, če bi vse se spremenilo? Delati bi moral vsak, zdaj pa je zaslužek drag.

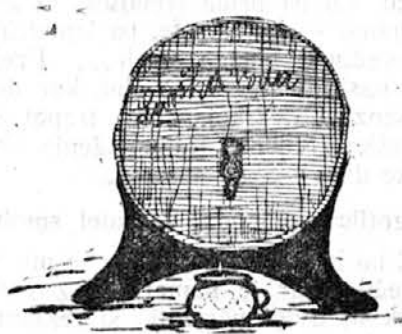
Zdaj imamo dobre čase setev nam gre dobro v klasje, vsa država, ves erar, delata za našo stvar.

Drug pa se nam čas obeta, če odzamejo nam kmeta, kmet je vseh dohodkov vir, če se reši red in mir.

Glejte že, liberalizem, in za njim socializem, glavo svojo dvigata, in upor podžigata.

Vedno manj je v ljudstvu vere vedno manj dobimo bere, če tako bo šlo naprej, nam odklenka prej al slej.

To nam kaže lurška voda, vedno polna je posoda, kar odšel je Smolnikar, nič več nam ne gre v denar.

Sod z lurško vodo.

Toda eno solnce vstaja, ena nada me obdaja, kar v Vodical se godi, reši nas od vseh skrbi.

Prva skrb je nam centrala, kadar ta bo trdno stala, takrat slavni naš odbor, drugim lahko da podpor.

Zdaj pa zveste nam ženice nosijo denar v Vodice, tam se zbira ves denar, da ne gre za skupno stvar.

Slišal sem, da pri Johanci v milosti so Salezijanci, za politične stvari še ničesar dala ni.

Kaj pomagajo molitve, ko se bližajo volitve, danes vsak je zvest pristaš, če mu kaj denarja daš.

Čudeži za nas so sreča, da blagajna se poveča, ker za naš volilni sklad vsak plačuje že nerad.

Bog poslal je te dogodke, da nam pomnoži dohodek in zato nasvet imam, ki ga na glasvanje dam.

Kjer ne gre več lurška voda, naj napolni se posoda,

rajš z Johančino krvjo mal' pomešana z vodo.

Naj po litrih se prodaja ljudstvo pa naj se navaja da vsak zdravje zadobi kdor Johančno pije kri.

Prenočišče za romarje.

Da se zboljšajo nam časi, naj Vodice se razglesi v naših krajih in povsod, za slovečo božjo pot!

Kjer se ljudstvo skupaj zbira, tam se vedno profitira, poskrbimo mi za to, da to naš dobiček bo.

Ker so prenočišča draga, naj si narod sam pomaga, ker zdaj tople so noči lahko zunaj prenoči.

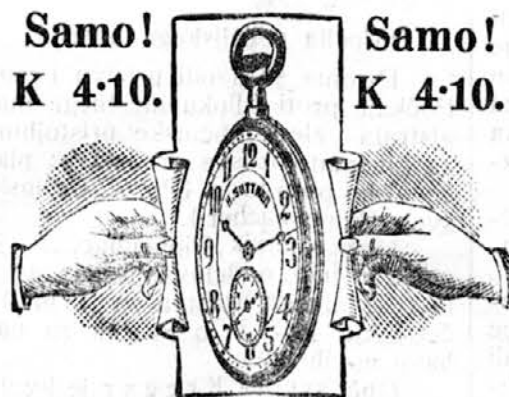
Vendar bomo poberali, da jim bomo »Dom« zidali tudi za kaj drugega romar rad denarje da.

Da ne bo velika gneča, naj se cerkev tam poveča, od denarja mali del lahko naš odbor bo vzel.

Romarjem pa naj se skuha naša klerikalna juha, če jih pride cel milijon, bo dobil vsak svoj porcion.

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4'10.

Samo!
K 4'10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastonj in poštne prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::
Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

»Oh,« je zamrmral, »kdo vam je mogel povedati to?«

»Postranska stvar. Zdaj ni tre- notek, da se brigaš za druge, zdaj govoriva o tebi in o tem dekletu. Poznam tvoje namere. Lagati bi bilo odveč.«

»To tudi ni moja navada, stara mati.«

»Ah, zdi se, da se izpreminjajo navade pri tebi kaj naglo... prav tako naglo, kakor zapuščaš tradi- cije, čuvstvo časti in spoštovanje do svojcev. O Zak, ti nesrečni, zločinski otrok, ali se ne zavedaš, v kakšno grezno se potapljaš! Ali ne veš, kakšne stike...«

On pa jo je prekinil vročino: »Kakšne stike mislite? Govorite, za božjo voljo... Ako veste, povejte mi vse... porinite jeklo do dna moje ranel...«

Nadaljevala je, vsa zavzeta nad tem nenadnim razburjenjem svojega vnuka, ki je bil pravkar še tako čemerikav in brezbrzičen do vsega, kar se je godilo okrog njega:

»Da... ženska je, ki jo pozna ves Pariz po imenu... ženska, ki kaže javno svoje telo... baje še bolj, nego svojo umetnost, svoj talent...«

»Ah, imenujte mi jo! Rotim vas, povejte mi njeno ime!«

»Neka Bobeta...«
Razburjenost markize se je iz- premenila v osuplost in grozo, ko je slišala brezumni, vročinski odgovor svojega vnuka:

»Tudi vi! Tudi vi veste, da hodi tja! Tak po tem takem je vedel ves vesoljni svet, samo jaz ne! Ali... potem morate vedeti tudi: zakaj hodi tja? Kaj dela tam? Ah, vsaj vi mi povejte! Razodenite mi vsaj vi to resnico, dasi je morebiti strašna: recite, da se izpremeni moj dvom in moja tesnoba v gotovost! Bodi si, kakor hoče, ljubše mi je tako, ljubše mi je tako!«

Spričo tega izbruha obupne gla- losti je postal markizin glas nehote milejši:

»Ona hodi tja, ubogi otrok moj, ker veže ti dve ženski že leta in leta tovarištvo in vsakdanje znanstvo... zato, ker — dokler ni prišla v nas vseh skupno nesrečo v našo hišo — nisi mogel obiskati ene, ne da bi na- šel druge tam.«

Zaječal je z jedva razločnim glasom:
»Stara mamica... Kako veste to?«

»Gospod de Pierfit me je po- svaril.«

»On! Venomer on!«

»Dete moje, on je vedel, česar ti ne veš. Ravnal je, kakor vele- va dolžnost dobremu sorodniku... Še hvaležen mu boš nekoč, da je porinil

razbeljeno železo v rano, od katere krvaviš...«

»Od katere umiram, stara mati! Zak se je zgrudil v fotelj in se razjokal krčevito.

Starko je zabolelo srce, kakor da se ji hoče raztrgati.

Njen Zak, s katerim je govorila pravkar tako strogo, je bil vendar le njena največja ljubezen. Bil je nade, edina nada njene žalostne starosti. Bil je edini, ki ga je pustila usoda, da nadaljuje stoletno črto rodbine Rošegjskih.

»Plačes,« je dejala počasi. »Ali plačes, ker ti je hudo? Ali zato, ker se sramuješ? Ali zato, ker smo se ti vendar enkrat zasmilili mi drugi?«

»Ah!« je vzklilnil iht, plačem, ker ne verujem v nič več... ker je vse posušeno, vse poteptano in vse mrtvo v mojem ubogem srcu!

»Toda... ali moreš okriviti svo- je muke koga drugega nego sam sebe?«

»Saj je ne valim na nikogar! Mari obtožujem, mari krivim koga? Ali se borim z vami, ali se vam ustavljam? Mari sem ugovarjal, ko ste mi omenili, da je tista ženska njena nerazdružljiva prijateljica?...«

»Potem bi ti bila itak ponudila dokaz.«

»Ne potrebujem dokazov, ki bi mi jih podali. Ah, imajte vendar več zaupanja v svoj trum! Preden sem govoril z vami, sem imel v rokah dokaz te strašne istine... Videl sem, videl s svojimi lastnimi očmi

— in odtlej sem ves obupan... Ves dan, ves dan,« je vzklilnil plakaje, »sem begal kakor norec po pariških ulicah...«

Hotela je govoriti. On pa jo je prekinil z divjim zamahom:

»In vi, stara mati, ki vas skrbi samo Rošegi, vi, ki vam ni nič do tega, ako počim meni srce, samo da se ne prekine veriga naših tradicij. Oh, tradicija, ta jetnišnica preteklo- sti!... No, lahko ste pomirjeni. Ze- nitve, ki bi vam zagrenila ponos na naš rodovnik ne bo... bo samo moj obup — moj brezmejni obup...«

Zrušil se je v fotelj, od koder se je bil dvignil, da zakliče ta svoj brezumni protest, zrušil se, glavno med dlanmi, v strašni krizi joka.

Ah, zdaj se vdova ni mogla več boriti zoper svoje srce.

Materinsko čuvstvo se ji je vr- nilo v trenutkih, ko je okusila radost — ki si je sama morebiti niti še ni priznavala — radost misli, da je kr- vava operacija izvršena in da ji pre- ostaja zgolj še posel, zaceliti rano.

»Zmotil si se, moj Zak, zmotil si se. V vseh teh rečeh, vidiš, je bil pravzaprav najnepredvidnejši tisti, ki je uvedel v to hišo žensko, ki ni spa- dala nikdar med nas. Ti si pač mlad, zaupljiv in neizkušen, verjel si ji in podlegel njenemu zlemu vplivu.«

»Ah, stara mati!« je zajecjal, »zdela se mi je tako vredna oboža- vanja!«

»Da,« je dejala starka in zmajala z glavo. »Imela je vse darove za-

peljivosti. Saj je zapeljala tudi mene!

Znala se je polastiti mojega zaupa- nja — no, to bi bilo še malo — a znala si je pridobiti tudi moje ljube- bezen... Baš zato,« je dodala in namršila obrvi, »ji zamerim še bolj. Kradla je meni moje ljubezen, kakor je kradla tebi tvojo! Toda, moj Zak, zdaj so nama oči odprte — zdaj ho- čem ravnati po svoji vesti in pra- vici.«

»Kaj hočete storiti?«

»Vprašuje me!... Izpodrežati hočem zlo s korenino vred. Jutri, ka- kor hitro pride, napočim ura obraču- na.«

»Ah, tudi jaz hočem biti nav- zoč, da jo vidim zardeti in ji po- vem...«

»Ne. Jaz zadoščam.«

»In tudi videti hočem, kako da- leč pojde njena dvoreznost... nje- na predrznost...«

»Zak,« je dejala markiza strogo, »ti jo hočeš videti še enkrat. To je tvoja misel, to je tisto, česar se mi ne upaš priznati.«

»No, pa če bi tudi!... Kaj vam je do tega, da me tare želja, povedati ji vsaj, česa je polno moje ogorče- no srce. Saj vidite, kak srd me ima do nje!«

»Ne, dete moje, ne, ti nisi še ozdravljen. Preveč te še peče tvoja rana...«

»Kaj neki! Preziranje je bilo vselej zdravilo vseh zdravil.«

»Preziranje!« je ponovila z bo- lestno malomarnostjo.

Tudi v Lurdu to načelo, velik je uspeh imelo, ker dobiček nese tam, bo služilo tudi nam.

Kaj drugam bi se dajalo, česar je doma premo, za pravilo naj velja: denar ostane naj doma!

Priljubljen klerikalni juhe.

S tem vse to bo urejeno in za nas bo preskrbljeno, ljudstvo vneto je za stvar, mi pa vlečemo denar.

Ker potreba je reklame, naj par čudežev se vzame, naj se v svet jih razglasi, da ime si pridobi.

Vero bomo o tem vtrdili, liberalce ukrotiti, zdaj za nas rešilni klic je Johanca iz Vodic.

Ponesrečeni letalni poskusi v Mariboru.

V nedeljo, dne 26. t. m. so bili v Mariboru napovedani prvi letalni poskusi z aeroplanom. Znani laški avijakti Giovanni Borgoti je prispel v Maribor s svojim enokrovnikom, hoteč se dvigniti po možnosti visoko v zračne višave. V športnih krogih Gradca in Maribora se je raznesla govorica, da se namerava Borgoti dvigniti do

1500 m in še višje, ter obkrožiti nekatere vršace zelenega Pohorja.

Polet je bil naznanjen za drugo popoldansko uro. Da se omogoči občinstvu čim najhitreje priti na prostor koder se je imel Borgoti dvigniti, t. i. na tezensko veliko vojaško vežbališče, je dospelo iz Gradca okrog 90 avtomobilov, ki so tvorili troje postaj. Že kmalu po prvi popoldanski uri je

pricelo romanje tisoč in tisočglavih množic na vežbališče. Gorje onemu, ki ni sedel v vozu in bil na milost in nemilost prepuščen brezobzirnemu divjanju voznikov, ki so pripravljali mestoma smrtno-nevarne tekme, ne oziraje se na enega ali drugega. Vse je podilo, hitelo ter se prerivalo. Pravijo, da je bilo okrog prostora, ki je bil določen za polet, zbranega do 15.000 glav občinstva.

Zrakoplov pa se je bil pokvaril in je trpelo poldruugo uro, da so ga popravili za polet. Ob 3. uri in 32 minut je končno stroj vendarle začel, se dvignil kakih 15 do 20 m visoko in v tej višini preletel kakšnih 150 do 200 m, na to pa moral zopet poiskati varna tla. Ti poskusi pa so se ponavljali trikrat. Ko se je v tretji spet Borgoti do višine kakšnih 20 m,

pa je zrakoplov trenutno obstal, potem pa navpik — treščil ob tla...

Kdor je to videl, je strahu okamenel. Za trenutke so odreeneli vsi oni tisoči in niti diha ni bilo čutiti... Kdor je bil opazoval avijaktika zlasti v trenutku, ko je zrakoplov za trenutke kot pribit obstal v zraku, je videl, da si je Borgoti bliskoma odpel pas, s katerim je bil pritrjen na svoj sedež. In ta prisotnost duha, je rešila možu življenje. Ko je tresnit aparat na zemljo, skoro v istem hipu se je

Borgoti v drznem skoku pognal iz aparata.

Pri tem je imel mož očitno srečo, kajti priletel je stole na zemljo, na neko mehko krtino. Dasi komaj za las, da je smrti ušel, je mož mirno in brez najmanjšega pomisleka šel zopet nazaj k svojemu stroju. Ta seveda je bil izgubljen, kajti padec je bil presilen.

Propeler, krila in rep

vse je bilo zdrobljeno na sto in sto koscev, a motorski deli stisnjeni, kot bi bili iz lepenke. Aparat je popolnoma uničen in njegovi deli docela neuporabljivi. Kaj je pravi vzrok, se ni moglo takoj razrešiti. Le oni, ki so opazovali pri tretjem dvigu aparat natanko, so videli, da se je zadnji del — rep — nenadoma po sredini

prelomil, a tudi višinsko krmilo je klesnilo.

natbrže radi prelomljenega života. Kar je bilo ljudi v neposredni bližini

kraja, kamor je padel stroj, so vsi hiteli par trenutkov, ko je bil prestan prvi, najhujši strah, na lice mesta, da bi pomagali izkopavati ponesrečenega avijaktika. Večina gledalcev niti opazila ni drzni rešilni skok Borgotija, ki se je takoj zavedel in prišel svojim

rešilec sam nasproti.

Seveda, ko so ga na to opazili, je bila vsa tisočglava množica polna veselja in ga tudi glasno aklamirala. Vse mu je hitelo čestitati in vsak mu je hotel stisniti roko. Je to nekaj čudnega: zbrano jih je na tisoče, le z željo, da vidijo proti vstopni 50 vinarjev vrtoglavl poskus, ki ga uniči lahko v prihodnji sekundi najmanjši slučaj. Ko pa pride trenutek, ki gre tik mimo — katastrofe, pa izpodrine radovednost blazen strah... Preje je nenasiťljiv nagon po čim, kar diši po senzaciji — koj na to trepet za človeško življenje. Razpoloženja človeške duše!

Borgotijev gospodar je imel smolo,

torej ne le v Gradcu. I tam se mu ni posrečilo, kar je nameraval z velikanskimi dvigi narediti si reklamo in ž njo denar. Pri »Herbstmesse« v Gradcu je ovrnilo poletne slabo vreme, ki je le parkrat nudilo priložnosti za dvig. V Mariboru naj bi se bilo vse to izravnavalo in on, kot Borgoti sta sanjala o velikih uspehih... Kdor je pogledal Borgotiju po padcu v temno oko, je čital v njem marsikakšno prevaro. Morda je i on sanjal o svetovnih rekordih? Kdo ve?!

Vse pa je uničil mal, pri sestavljanju od še tako paznega očesa, neopažen defekt. Uničil pa bi bil skoro tudi življenje človeka... A to bi bila vsaj senzacija...

Pa niti to... In to je še najboljše... —a.

Ljubljanski občinski svet.

Včerajšnje sejo občinskega sveta je otvoril župan g. dr. Tavčar ob 6. uri zvečer. Naznanil je najprej opravičenja nekaterih obč. svetnikov, ki niso mogli priti k seji, potem je pa sporočil, da je Franciška Dedl podarila 100 Kron za mestne uboge v spomin na svojo umrlo sestro; izreče se zahvala. Ko prečita župan še nekoliko zahval raznih voljaških oblastnih za razne usluge, se preide na dnevni red.

Poročila personalnega in pravnega odseka.

Na predlog poročevalca, obč. svetnika dr. Novaka se izvolita za člana upravnega odbora mestne hranilnice gg. Smole in Belič; v kurtorij zavoda za pospeševanje obrti se izvolita kot zastopnika mestne občine g. Engel. Franchetti, kot član in g. Karl Černe kot namestnik; za okrajnega načelnika in skrbnika ubogih za Krakovo in Trnovo se izvoli g. Jos. Podržaj.

Spremenijo se nekatere določbe ustanovnega pisma mestne ustanove za obiskovalce obrtnih šol.

Vlada je dala inicijativno za ustanovitev ustanove za obiskovalce mornariške akademije na Reki, ali ker ni denarja, ne more mestna občina ničesar storiti.

Onih 6000 kron!

O samost. predlogu obč. svetnika Jegliča glede podelitve meščanstva vsem mestnim učiteljem, službojočim preko 25 let je tudi poročal obč. svetnik dr. Novak, ki se je izjavil proti predlogu iz razloga, ker bi se s tem ustvaril nevaren preudic, zato bi se mogli potem potegovati tudi drugi stanovi.

Obč. svetnik Jeglič je začel govoriti o slabih plačah učiteljstva in je predlagal ponovno, naj se jim da vsaj ta nagrada za njihovo delo. Pa mož jo je izkupil! Poročevalec mu je odgovoril, da se učitelji s podelitvijo meščanstva ne bi niti nahranili niti napojili, pač pa bi jim bilo pomagano z onimi 6000 kronami, ki jih je obč. svet hotel izplačati mestnemu učiteljstvu, pa so klerikalci to preprečili.

Obč. svetnik Jeglič in klerikalni obč. svetniki sploh so lepo umolknili, ker so sprevideli, da je molk najboljši.

Mestnim stavbnim uradnikom se sistemizirajo stavbne doklade za delo izven urada.

Ali se ne bomo nič lasali?

Na vrsto bi imela priti poročila finančnega odseka. Ker so pa med drugimi poročili nekatera zelo važna, ki bi se morala rešiti v tej seji, je predlagal župan, da se rešujejo najprej ona, ker je pričakoval, da bo opozicija nagajala pri poročilih finančnega odseka, seja bi se preveč raztegnila in bi bilo morda nemogoče rešiti onih važnih poročil. Opozicija je obljubljala, da ne bo nagajala, ali župan je neverjetno vpra-

sal: »Ali se ne bomo nič lasali?« In župan je odkljudil poročila finančnega poročila in v razpravo so prišla

poročila stavbnega odseka.

Po večini so se nanašala ta poročila na razne prizive v stavbenih zadevah in na spremembe regulacijskega načrta. Najvažnejše je bilo

vprašanje ljubljanskih cest.

Ljubljana prispeva namreč za ceste v deželi po novem cestnem zakonu precejšnje zneske, nima pa od tega nobenih koristi, ker ne dobi od dežele nobenega prispevka za vzdrževanje svojih cest. V imenu stavbnega odseka je poročal obč. svetnik dr. Novak, ki je predlagal, da se mestni magistrat obrne na dež. odbor s predlogom, da dežela prevzame nekatere ljubljanske ceste, ki so velikega pomena za promet in jih proglasi za deželne ceste. Po cestnemu zakonu je to mogoče in ako dež. odbor res ni nasproten Ljubljani, bo to tudi storil. Predlog je bil sprejet soglasno.

Poročila finančnega odseka

so bila sprejeta gladkeje kot se je pričakovalo. Obč. svetnik Pamer je nekaj ugovarjal, obč. svetniku Štefetu se pa ni zdelo vrečno govoriti o poročilih, on je enostavno zažugal, da bo imel še svojo besedo deželni odbor in je s tem vnovič dokazal, da se nahaja v občinskem svetu samo zato, da Ljubljani tem bolj ponagaja in da zastopa deželni odbor, ki ima največje veselje na tem, da razveljavlja sklepe ljubljanskega občinskega sveta. Tam, kjer so klerikalci v večini, se sklicujejo na princip majoritete, kjer so pa v manjšini, tega principa nočejo poznati.

No, pa to so stare in splošno znane stvari. Štefetuva žuganja so sprejeli napredni obč. svetniki z ogorčenimi protesti.

Na predlog poročevalca podžupana dr. Trillerja so bila sprejeta poročila: O računskem sklepu mestnega zaklada za leto 1912., o računskem sklepu mestnega loterijskega posojila ter amortizacijskega zaklada tega posojila za leto 1912., o računskem sklepu mestnega ustanovnega zaklada za leto 1912., o rač., sklepu mestnega ubožnega zaklada za leto 1912. in o rač. sklepu zaklada meščanske imovine za leto 1912.

Na predlog poročevalca občinskega svetnika Likozarja se dovoli zvišanje denarne zaloge kreditnega društva Mestne hranilnice za 100.000 kron (na 1 milijon kron), na predlog poročevalca obč. svetnika Malija se pa stavi v proračun za prihodnje leto znesek 1500 K, kateri znesek se je po sklepu obč. sveta izplačal kot podpora bivšim članom slovenskega gledališča.

Poročila policijskega odseka.

Deloma se ugoti prizivu Frana Počkaja proti odloku mestnega magistrata glede občinske pristojbine za kinematografske predstave; plačeval bo po 6 kron. (Poroč. občinski svet. Pippenbacher.)

Obč. svetnik Pippenbacher je poročal tudi o delovanju gasilnega in reševalnega društva za II. in III. četrtletje 1913 in o prošnji za nabavo novih cevi.

Obč. svetnik Kregar je hvalil delovanje društva in želi, da bi ono dobilo novo orodje, posebno pa avtomobil, ki bi veljal okoli 37.000 K in je predlagal resolucijo, da naj se najde podlaga, na kateri bi tudi deželni odbor dal svoj prispevek za nabavo takega avtomobila. Napr. obč. svetniki so mu dokazovali, da bi bila takointako dolžnost deželnega odbora dati društvu podporo iz gasilskega fonda, ali dež. odbor ne pozna pravičnosti, temveč samo strankarstvo.

Poročilo se je odobrilo, kakor tudi izdatke za nabavo novih cevi, ki je bil zelo nujen in je bil že izplačan.

Poročila šolskega odseka.

1. O računih o porabi dotacije na mestnih ljudskih šolah za šolsko leto 1912/13.; 2. o prošnji vodstva šole na Barju za zvišanje dotacije in 3. o prošnji vodstva I. mestnega otroškega vrtca za zvišanje dotacije — so bila sprejeta. (Poročevalec obč. svetnik Dimnik.)

Druga poročila.

Sprejme se poročilo obrtnega odseka o razpisu dež. vlade glede preureditvi določil o nedeljskem počitku za nekatere obrti. Ostane pri starem.

Poročila olepš. odseka, klavničnega ravnanstva in direktorija mestnega vodovoda se odstavijo z dnevnega reda, samostalni predlog obč. svet. Štefeta glede ustanovitve mestnega pravno - posvetovalnega urada se izroči pravnemu in personalnemu odseku.

Aprovizacija Ljubljane.

Zanimiva razprava se je razvila v poročilu aprovizijskega odse-

ka o predlogih glede nabave premoga za ubožnejše sloje prebivalstva. Žal, da se moramo omejiti radi pomanjkanja prostora le na konstatiranje dejstva, da je bil sprejet predlog poročevalca (obč. svetnika Röttla), da mestna občina sama prodaja drva in premog za ubožnejše prebivalstvo.

Tajna seja.

Dr. Illner se stalno vpokoji in dobi naslov zdravstvenega svetnika; njegova služba se takorekoč razpiše. Inženir Štembov se imenuje definitivnim stavbnim komisarjem, Oton Zupančič definitivnim mestnim arhivarjem — oba z delavnostjo od 1. oktobra 1913. Pomožni uradnici Elizabeta Otujec in Josipina Matjan se s 1. oktobrom t. l. stalno namestita kot magistratni oficijantjini. Vučko Metlikovič se imenuje stalnim mestnim gozdarjem s 1. jul. t. l. Hafnerjevim dedičem se dovoli prenos koncesije z Dolenjske ceste na hišno štev. 2. Organcu se dovoli koncesija za starinarstvo.

Dnevni pregled.

Berlinski glas o dunajskem obisku cesarja Viljema in o mednarodni politični situaciji. Znana »Norddeutsche Allg. Zeitung« piše v tedenskem pregledu: Bivanje našega cesarja Viljema na avstrijskih tleh je v tisku našega zveznika vzbudilo živahne izjave o vzajemnem razmerju med Nemčijo in Avstrijo, ki se je v času balkanskih zmed zelo obnesel. Ti glasovi so našli pri nas radostni odmev, združen z zahvalo za gostoljubnost, ki se je vnovič izkazovala našemu cesarju v Avstriji. S trdno zvezo trojeznih velesil v vprašanjih balkanske politike, z zvezo, ki je bila poslednje dni zopet preizkušena, se splošna evropska politika miru ne ruši. Sporazum med velesilami, ki je srečno prešel vse faze vzhodne krize, se bo tudi v nadalje gojil. Zato je pomembna berlinska pot ruskega ministra zunanjih zadev, ravnotako njegov stik z nemškimi državniki, s katerimi so bila razna vprašanja odkrito in z zadovoljstvom rešena. Voditelji srbske zunanje politike tudi niso razočarali upanja, ki je bilo polagano na njihovo modrost. Srbija je v albanskem obmejnem vprašanju ugodila avstrijski zahtevi, ki se krije z londonskimi sklepi, ki jih vse velesile varujejo. V turško-grških pogajanjih pride do sporazuma tudi v vprašanjih, ki so v zadnjem tednu bili v bistvu urejeni. Koncem tega tedna se pričakuje podpis turško-grške pogodbe.

Na smrt obsojen. Pred zagrebškim garnizijskim sodiščem je bil Rus Kopkev obsojen na smrt, ker je špijiral organizacijo in napravo 13. armadnega zbora in izdajal tajnosti ruskega generalnemu štabu. Obsojenec je prošil za pomiloščenje. Če ne bo pomiloščen, ga obesimo dne 2. novembra na dvorišču zagrebskega kazenskega sodišča. — Če bi ne bil zasačen, bi ga v Rusiji častili in slavili in z denarjem obdarili. Če našega vojuna zasačijo na Ruskem, store ž njim isto — na vislice; v Avstriji ga pa slave in tako gre v neskončnost...

Sedaj jo bodo pa sufražetke staknile. Na Angleškem počenja sufražetke stvari, ki se dajo le norcem pripisati. Sedaj so se pa študentje odločili, da bodo sufražetke učili manir. Ustanovili so ligo, ki si ji je nadela za nalogo najostrejši boj proti počenjanju sufražetk. Geslo lige je: zob za zob. Dijaštvo hoče z nasiljem prisiliti sufražetke, da opuste svojo dosedajšnjo javnostno škodljivo taktiko. Liga je že v petek demolirala lokale, kjer se zbirajo bristolске sufražetke. Včeraj se je zopet zbralo nad 1000 ligaških dijakov, ki so odšli korporativno pred hišo, kjer so se zbrale sufražetke. Metali so v lokale najprej jajca in kamenje, nato pa s silo udrti, razbili vse pohištvo in polili prostore s silno smrdljivimi tekočinami in jih končno zažgali. Policija je bila brez moči.

Kje je bila Johanca zadnji čas? »R. Novi List« piše: Ko se je v Vodicah zvedelo, kake sleparije se gode, je Johanca pobegnila. Odšla je na Reko. Reška policija je dobila iz Zagreba povelje, naj prime neko devico, ki se skriva na Reki. Detektivji so jo zasledili pri nuni v Podmurvicah in so pazili na njo. Ker pa reška policija ni dobila natančnih poročil, ni mogla Johance prijeti. Tako je odšla koncem pret. tedna iz samostana domov, kjer so jo prijeli.

Johanca na Reki. Na Reki je služila Johanca pri vdovi Zorko. Ta pa jo je odslovila, ker je vedno letala v cerkev h kapucinom. Bila je večkrat v samostanu. Tretjerednice so jo častile kakor Boga; pozneje pa je šla v samostan v Podmurvice.

Johanca na Trsatu. Johanca je trpela Kriščeve muke tudi na Trsatu v Možetovi hiši. O tem se je

mного gvarilo. V mišo pa ni smel nič, kdor ni verjel. Kadar je bilo v sobi dovolj ljudi, se je začela predstava. V sobi je bila poltma, Johanca je zdihovala, da trpi grozne bolečine. Žene so ji metale denar. Pri predstavah je bil vedno kak frater ali katehet z gimnazij na Sušaku Valjato. (Čudno, da niso že razpisali predstave za našo srednješolsko mladino.)

Kdo je odkril vodiške sleparije?

»Slovenec« si upa trditi, da je bil duhovnik prvi, ki je odkril vodiško sleparijo. Resnica pa je, da je »Dan« že nekaj dni prej prinesel vest, odkod dobiva Johanca telečjo kri, in šele potem je šel o. Valjavec od Salezijancev v Vodice, da se je o tem prepračil. Salezijanci so to storili v svojem interesu, ker so baje dobili iz Vodic mnogo denarjev. Klerikalci so prišli z resnico šele na dan, ko so se bali, da bodo uradno razkrinkani.

Zelo nepotrebno opazko je prinesel »Slov. Narod« glede paznika Bučarja, češ da je prinesel »Dan« to afero v »precej nesrečni obliki«.

Konstatiramo, da je prinesel »Slov. Narod« to afero s polnimi imeni v sobotni številki, dočim je prinesel »Dan« isto vsebino šele v ponedeljek pod naslovom »Roman iz ljubljanskega predmestja« — brez imen. Torej!

Novo strašno orožje. V angleškem vojnem pristanišču Portsmouth so preizkusili te dni novo, strašno orožje s S-žarki, s katerimi je mogoče, da se povzroče skozi zrak na daljavo eksplozije na telesih, ki se premikajo. Angleška mornariška uprava je žrtvovala staro vojno ladjo, na katero so iz daljave 1200 metrov namerili S-žarke. Na ladji so S-žarki pozročili eksplozijo, ki je ladjo v eni sekundi v razvalino izpremenila.

Truplo so našli. V noči na 24. t. m. so potegnili pri papirnici v Vevčah iz Ljubljane truplo nekega Karola Nachtigalla. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k Devici Mariji v Polju. Nachtigalla so pogrešali že od 10. t. m. Dognano je, da je Nachtigall v samomorilnem namenu skočil pri Štepanju vasi v Gruberjev kanal. Nachtigallu manjkata obe roki in je sploh popolnoma pohabljen. Kakor se govori, se je Nachtigall večkrat izrazil napram svojim znancom, da bo izvršil samomor.

Smrtna nesreča. Preteklo soboto jutraj je delal 71letni prevzičkar Anton Perenič iz Prema pri Ilirski Bistrici na kozolcu svojega sina Jožeta Pereniča. Nenadoma mu je padel na glavo drog, na katerem je visela koroza. Drog je Pereniča tako poškodoval, da je na mestu izdihnil.

Krepka zaušnica. 49 letnega brivca Karola Hutaža iz Kamnika je te dni v gotovi gostilni neki posestnikov sin tako prekolofutal, da je Hutažu počila ušesna mrenica.

Aretacija tatu. Pretekli petek dopoldne je prišel brezposelni natakdar in mesar Valentin Vičič iz Hotiča v neko gostilno v Gradec pri Litiji, kjer je popival do poldne. Na to je najel sobo, šel se je še malo izprehajal in je nato spal do večera. Ko je prišel okrog 6. ure zvečer zopet v gostilno, je natakdarica zapazila, da Vičič nekaj skriva pod suknjo. Ko so pogledali v njegovo sobo, se je dognalo, da manjka več perila in klobuk. Vse to je bilo last domačih ljudi. O tatvini so obvestili orožništvo, ki je našlo pri Vičiču ukradene stvari. Dalje so našli pri Vičiču katerega so poslali po odgonu v domovino, vrtnarske škarje, neko, na tuje ime glasečo se licenco za godbo in 80 kron denarja. Vičiča je orožništvo aretiralo in izročilo okrajnemu sodišču v Litiji.

Težka nesreča. Pri posestniku Antonu Pečarju službeni hlapec Lovrenc Benedik se je ponesrečil dne 23. t. m. pri vožnji stelje. Na cestni voz Sent Lenarta je padel pod težko naložen voz in je zadobil težko poškodbo na glavi. Poleg tega si je zlomil tudi nogo.

Ljubljana.

— Tobakarnam. Kjer se prodaja »Dan« razpošiljamo tablice, ki naznanjajo zaplembo. Kadar tobakar ne dobe lista pravočasno, ali ga v tobakarni konfiscirajo, naj razobe sijo te tablice na vidnem mestu, da občinstvo takoj zve o zaplembi lista.

— Glede na umazano pisanje sl. dež. odbora v aferi Bučar izjavlja podpisano uredništvo, da ni bil g. Bučar nikoli v naši redakciji, da ga nobeden od urednikov ne pozna in da sploh ni imelo uredništvo z njim nikakih stikov.

Uredništvo »Dneva«.

— Izjava. Izjavljamo, da naša notica o pok. g. Thurnerju ni imela namenja žaliti spomin pok. g. Thurnerja, ampak da je imela le pojasniti par stvari. Uredništvu je ne ljubo, če se je notica napačno razlagala. Ker se je g. Thurner vte-

In hoc signo vinces!

Novo! V tem znamenju bodeš zmagal!
Ta slika ima tudi slovenske napise. **Novo!**

Predvajanje te velikanske zgodovinske zgodbe

od petka dne 7. do četrтка 13. novembra

Velikanski cirkuški prizori. Izpreobrnitev h krščanstvu. Trpinčenje kristjanov. Cesar Konstantin sprejme krst. Prikazen sv. križa. Bitka pri Laksa Rubra. Angeli se prikažejo in strašijo poganke bojevnike. Cesar Konstantin porazi Maksencija. Šolski mladini priporočljivo.

v Kino-IDEAL v Ljubljani

Predstava traja 2 uri. Vsak dan od 1—3, 3—5, 5—7, 7—9 in od 9—11.

7 dni! V nedeljo tudi ob pol 11. zjutraj. **7 dni!**
Cene: K 1.90, 1.60, 1.30, 1, -60.

nil za svojega pok. očeta, preklicu- je uredništvo besede, v kolikor bi bile žaljive, ker ne pride nam na misel, da bi žalili spomin mrtvih.

— **Dramatična šola** počiva in ne more naprej. Veliko se je govorilo o dramatični šoli, ali storilo pa ničesar. Veliko jih je, ki sprašujejo dan na dan kaj da je s šolo, in kdaj se bode začela. Kjer bi se radi z največjim veseljem udeležili šole. In bi se tudi z letom dobilo marsikatero moč za Slovensko gledališče. Ali samo ena oseba je, član Slov. gled., ki se trudi, da bi bila dramatična, ali njegov trud je, kakor se vidi zama. Daje v časopise članke ali višji faktorji se pa še ne zmenijo. Kakor vsako leto je tudi letos dramatična šola šla k počitku, in je zaspala v gospodovem imenu. — Bivši član dramatične šole.

— **Slov. gledališče.** V petek se vprižori »Tekma«. V soboto »Mlinar in njegova hiša«.

— **Za sedem dni 4 krone.** Neka ženska je skladala nekemu bogatemu peku Š. drva in sicer 19. klafter (meterske dolgotosti). Delala je skoraj en teden in je dobila plačila 4 krone. Pri tem zaslužku se pač ne bo — zredila.

— **Vsem Ciril Metodovim podružnicam!** Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda opozarja s tem svoje podružnice, da so prispevki iz družbinih nabiralnikov vedno manjši. — Družba je dobila iz nabiralnikov: leta 1909. 21.887 K 31 v, leta 1910. 20.125 K 50 v, leta 1911. 13.799 K 62 v, leta 1912. 12.512 K 44 v, leta 1913. (v času od 1. januarja do konca septembra t. j. v 9 mesecih) 6370 kron 50 v. Družba je opetovano že to dejstvo naznanila po časopisih, prejela pa je tudi od raznih rodoljubov in prijateljev družbe razne nasvete, kako se bi lahko povzdignili prispevki iz nabiralnikov. Da se vedno manj nabere, je kriva gotovo sedanja druginja, razni narodni davki itd. Vzrok padanja prispevkov je pa tudi ta, ker so nekateri nabiralniki skriti v omari, namesto, da bi bili vedno na vidljivem mestu. Nekateri podružnice, oziroma njih odbojniki imajo družbine nabiralnike v oskrbi, ter pošiljajo nabrani denar direktno vodstveni blagajni. Tam, kjer se tako postopa, je velik uspeh. Družba ima sedaj že precej podružnic, ki oskrbujejo tako nabiranje. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda vabi vsled tega cenjene podružnice, da prevzamejo, kjer je to mogoče, oskrbo družbinih nabiralnikov. Nabiralnik se naj odpre vedno ob navzočnosti gostilničarja, ali trgovca; denar pa naj pošilja blagajnik podružnice družbi. Izpraznjuje se naj nabiralnik vsak drugi mesec, tudi če je le malo nabranega denarja. Na položnici se naj vedno napiše na drugi strani posamezni znesek nabiralnika. Ako je premalo prostora, naj se družbi dopiše poseben dopis. Na ta način upa podpisano vodstvo, da se bode zopet več nabralo za prepotrebno družbo. Cenjene podružnice se uljudno naprošijo, da delujejo v tem smislu.

— **Aeroplan v Ljubljani.** Včeraj popoldne ob 1. se je spustil na vojaškem vežbališču zrakoplov-dvo-ploščnik. Priletel je iz Maribora in nosi ime »Barbar«. Izstopila sta dva poročnika, ki sta se odpeljala v Unio.

— **Na adresu državne policije v Ljubljani.** Pod tem naslovom piše »Zarja« sledeče opravičene besede: Postopanje državne policije bi bilo treba enkrat prav temeljito ožgostiti. Imeli smo pred to policijo mesto, ki pa je bila v vsakem oziru stokrat boljše od sedanje. Zgode se slučajni, ki bi bili naravnost neverjetni, če jih ne bi človek sam spoznal. Dne 19. t. m. je bil na Glincah aretiran g. L. zaradi kalitve nočnega miru. Njegov namen zagovarjati razgrajanja, ali da se z aretirancem tako surovo postopa, kakor se je zgodilo, je mogoče samo pri ljubljanski državni policiji. Aretiranca so pridržali v zaporu, kljub temu, da ga je stražnik poznal in se je tudi sam legitimiral. Odpeljali so ga na centralo na Bleiweisovo cesto, pa ga uklenili in zaprli v klet, ki nima lesenega poda in je tako mokra, da kar voda kaplja po stenah. Aretiranec je moral biti do 8. zjutraj v tej vlažni, mrzli kleti v okovih in gospodje stražniki so hodili k njemu šale uganjati in ga spraševati, če ga kaj zebe in če nima verih na rokah preveč pritegnjenih. To je škandal brez primere in ravnanje naj svoje stražnike podučiti, kako se mora z aretiranci postopati, kajti tudi nekoliko vinjen človek ni živina in tudi s takim se mora ravnati po člo-

veško. — Je pač težko, če pa celo višji zmerjajo ljudi s psi!

— **K shodu c. kr. državnih nastavlencev.** Na shodu c. kr. drž. nastavlencev dne 19. t. m. v »Mestnem domu« so po neljubi zmoti izostale solidarnostne izjave nastopnih strokovnih organizacij: gosp. Brzobohaty za društvo uradnikov c. kr. tobačne režije, gosp. Lavrenčič za društvo vojaških certifikatistov, g. Knez za društvo poslovodij in paznikov c. kr. tobačne režije in gosp. Zorko za podporno in pravovarstveno društvo državnih uradnih slug in poduradnikov.

— **Vabilo pevkam in pevcem.** Pevsko društvo »Slavec« je pričelo gojiti tudi žensko petje ter vabi one nadarjene pevke, katere se žele posvetiti zborovemu petju, k pristopu v društvo, ter javlja odbor, da se vrši vpisovanje v nedeljo 26. t. m. od 3. do 7. ure popoldne, ter v ponedeljek 27. in torek 28. t. m. od 8. do 9. ure zvečer v društvenih prostorih v »Narodnem domu«, I. nadstropje levo. Ravnotako vabi odbor tudi one pevce, ki imajo veselje do društvenega petja k pristopu v društvo, ter se vrši vpisovanje vsako sredo in petek od pol 9. do 10. ure zvečer v društvenih prostorih. Pevke in pevci so udine prosti ter nimajo s pevskim poukom nikakih stroškov.

— **Aretilal so Fr. Doberleta ml.** Gre se baje zaradi nekih besedi, ki jih je izustil v pijanosti.

— **Smrtna nesreča.** Včeraj popoldne ob eni četrti na 11. se je pripetila na progi Južne železnice nesreča, ki je zahtevala človeško žrtv. Prožni delavec Ivan Mandič, 42 let star, stanujoč v mali Bobenčkovi hiši na Glincah, je obrezaval ob progi pri mestnem vrtu na naj- ožjem delu železniškega sveta, smrečje, ki se je zapletalo v brzov- javne žice ob progi. Med delom je stopil mož na tla, da bi pogledal do daleč, če je dobro opravil svoje de- lo. Medtem ko je stal na progi, pride vlak iz Ljubljane. Mandič je vlak zapazil pravočasno in je skočil na drugi tir. V istem hipu pa pridrvi iz nasprotne strani brzovlak proti Ljubljani. Mandič brzovlaka ni videl in se mu tudi ni mogel več umakniti. Odkočil je sicer v zadnjem trenut- ku tudi pred brzovlakom, toda bilo je prepozno. Cilinder brzovlaka ga je zadel v noge in mož je odletel v obziden jarek ob progi. Zadel je z brado ob rob zidu in si zlomil tilnik. Obležal je na mestu mrtve.

— **Življenje se mu je pristudilo.** Na cesarja Jožefa trgu stanujoči čevljarji pomočnik Ivan Štrukelj je bil preteklo sredo doma v samo- morilnem namenu neko strupeno te- kočino, vsled česar je zadobil več težkih notranjih poškodb. Prepeljali so ga morali v deželno bolnico.

— **V Ameriko je hotel pobegniti.** Preteklo nedeljo je aretilal straž- nik na tukajšnjem južnem kolodvo- ru 22letnega posestnikovega sina in mizarskega pomočnika Antona La- pajneta iz Dolenjega Logatca, ki je hotel s svojo materjo in s trideseti- timi drugimi izseljenci pobegniti v Ameriko, ne da bi mu bilo to do- voljeno. Policija je izročila Lapaj- neta deželnemu sodišču.

— **Radi potepuštvu je policija** aretilala v Glincah 34letno brezpos- selno delavko Marijo Repavšek iz Markovega pri Kamniku. — Zara- di tatvine je bil aretiran delavec Mi- ha Wolgemut. Oba je policija izročila okrajnemu sodišču.

— **V mestni klavnici se je od 12.** oktobra do 19. oktobra 1913 zaklalo: 70 volov, 3 biki, 12 krav, 240 pra- šičev, 156 telet, 48 kostrunov. Vpe- ljanega mesa je bilo 829 kg. Zaklane živine se je vpeljala: 8 prašičev, 10 telet. Opmnja: 6 govov z malim zobom.

— **Aretacija izseljevalnega agenta.** V ponedeljek je bil aretiran v Ljubljani agent Vrabec v trenot- ku, ko je hotel nekaj fantov, ki niso še prosti vojaščine, spraviti v Ame- riko. Vrabec je »deloval« posebno v Beli Krajini, odkoder je mnogo fan- tov z njegovim posredovanjem šlo iz domovine. Policija je Vrabca iz- ročila sodišču. Včeraj so Vrabca pre- peljali iz policijskih zaporov v de- želno bolnico, ker je pravil, da ima »notranjo bolezen«. V bolnici pa doslej še niso mogli konstatirati, kaj je Vrabcu pravzaprav.

— **»Germinal«** to velikansko delo Emile Zola je doseglo včeraj v Kino »Idealu« popoln uspeh, poseb- no ker je snov vzeta iz socialnega življenja in globoko ganjlive vsebi- ne. V soboto senzacijska levja dra- ma »Strahota pragozda«. V torek »Črna smrt«, nordijsksenzacija. Dru- gi teden velikanska drama »In hoc

signo vinces« kakor Quo vadis? 2 uri predvajanja.

Trst.

Proti brezposelnosti. Preteklo nedeljo je priredila »N. D. O.« v svoji društveni dvorani dobro obis- kan shod, na katerem se je raz- pravljalo o vzrokih velike brezposel- nosti slovenskega delavstva v Tr- stu. Na shodu so govorili gg. D. Štolfa, strok. tajnik Brandner in dr. Sošič. Navesti hočemo izrpeke poro- čil. Glavni vzrok brezposelnosti, ki zavzema vedno širše polje, je kapi- talizem. On z izrabljanjem delavskih moči pri dolgem delavnem času, množi armado brezposelnega dela- vstva. Če bi se uvedlo primerno skrajšanje delavnega časa, bi nastala potreba novih delovnih sil, med tem ko dandanes en delavec dela za tri (po nekaterih krajih po dvanajst ur na dan). Velik krivec brezposel- nosti je tudi naša vlada, ki je s svo- jim čudnim postopanjem nasproti balkanskim državam povzročila ve- liko gospodarsko krizo, katero dela- vec največ občuti, kajti v slučaju gospodarskih kriz stoji tovarne za- prte in delavci so obsojeni na glad. Te muke največ občutijo slovanski delavci, ker se jih povsod zapostav- lja, tako od strani Italijanov, kakor od strani Nemcev. Zato slovansko delavstvo dviga najostrejši protest proti tej škodljivi politiki, in sicer s strogo gospodarskega stališča. Isto velja glede regnikov. Slovansko delavstvo se z odklokom namestnika, da naj bi se odpustilo samo onih par desetim regnikom, ki se nahajajo v občinskih službah, ne more zadovo- ljiti, ker to majhno število pri 40.000 regnikolov ne pride niti v poštev, pač pa je njegova odločna zahteva, da vlada izvede podobne načrte tudi pri drugih podjetjih, predvsem pa pri onih, ki uživajo od njene strani razne ugodnosti, ki so torej od vlade subvencionirane. Ker pa so vse dru- ge delavske organizacije temu giba- nju nasprotne — tudi slovanska so- cialna demokracija, ki je zaradi na- mestništvinih odklokov uprizorila naravnost ostudno gonjo na škodo slovanskega delavstva — zato ape- lira vodstvo »N. D. O.« na vse slo- vensko in slovansko delavstvo, da bi se zavedlo svojih dolžnosti ter se pridružilo njenim vrstam. Močnejša ko bo, tem lažjeji in tem uspešnej- ši bo njen boj za življenjske pravice vsega slovanskega delavstva. — Govorilo se je na shodu tudi o potre- bi utrditve fonda za brezposelnost ter o veliki važnosti posredovalnice dela, ker te dve instituciji je smatra- ti za zelo koristni v tem boju. Konč- no pa je bilo sklenjeno, da se vrši zaradi brezposelnosti v najkrajšem času velikanski shod vsega tržaškega slovanskega delavstva, in to bo- diši na prostem ali pa v »Narodnem domu«. Ta shod bo imel namen, da vlada iznova opozori na neskončne krivice, ki se gode slovanskemu de- lavstvu zgolj zaradi vladine nesreč- ne politike in da jo pozove, da na- pravi vendar enkrat red tem nezno- snim in nevzdržljivim razmeram.

Učimo se slovanskih jezikov! V svrhu zblizanja z ostalimi Slovani, je pač nujno potrebno, da posedu- jemo zmožnosti vsaj dveh, treh slo- vanskih jezikov. Pa tudi z gospodar- skega stališča je to potrebno, kar so pokazali ravno zadnji dogodki na Balkanu. Marsikdo je bil prisiljen, podati se na Balkan, da si tam utrdi ugodnejšo pozicijo. Med slovanskimi jeziki ne obstoji veliko razlik. Poleg tega pa je Slovenec za učente jezikov zelo nadarjen, kar je sploš- no priznano. Torej bi bil naravnost greh, če bi se Slovenci vspricho teh ugodnosti ne marali učiti slovanskih jezikov. Še celo Nemci in Italijani priznajo njih važnost, zato se jih uče, čeprav rabijo tudi po pet in še več let, predno se vsaj enemu izmed njih vsaj deloma nekoliko privadijo. Slovenci moramo torej izrabiti svo- jo nadarjenost. Če bi za to ne imeli prilike, bi človek nič ne rekel; toda nudi se nam ugodna prilika, preko katere ne smemo iti. »Ruski kržok« je otvoril — kakor vsako leto — tudi letos svoje tečaje za slovanske jezike, in sicer za slovenščino, srbo- hrvaščino, ruščino in češčino. Zlasti v tečaju za srbohrvaščino je vpi- sanih mnogo učencev in učenk. V tem tečaju poučuje g. dr. Jedlowsky. — Pouk vsakega tečaja se vrši po dva- krat na teden. Ker je učnina zelo nizka — K 4 mesec — bi se lahko priglasilo še več učencev.

Predavanja. Sl. Citalnica bo — kakor poroča »Edinost« — uprizo- rila več predavanj. In kar je najvaž-

nejše — skušala bo predavanja ne- koliko popularizirati. Društva, ki bi rabila predavatelje, naj se obrnejo na njo. To koristno idejo mora vsak zaveden Slovenec najpriljubljenejše pozdravljati, kajti našemu narodu manjka izobrazba, prosveta. Drugi mu jo odrekajo, zato si moramo po- magati sami.

Spomenik Janeza Trdine.

Kmalu po Trdinovi smrti so Ljubljanci izprožili misel, da naj se Janezu Trdini postavi v Novem me- stu spomenik. Bogu bodi potoženo, cela stvar je kmalu zaspala, če ne umrla. Kdo je bil temu kriv, ali odbor ki se je v ta namen osnoval, ali ob- činstvo, ki ni sledilo pozivu odbora, nam ni znano. Sedaj o tem premiš- ljati se tudi ne izplača.

V torkovem »Narodu« je neznan dopisnik zopet načel to vprašanje. Vspodbuja domorodce, naj se ven- dar vzdržijo in proslave desetletni- co Trdinove smrti s tem, da mu po- stavijo primeren spomenik.

Janez Trdina spomenik gotovo zasluži. Prav hvaležni smo dopisni- ku, da je izpregovoril besedo. Naj mi pa ne zameri, da se z njim ne strin- jam glede kraja, kamor se naj spo- menik postavi.

On predlaga Novo mesto, češ, tam je pokojni pisatelj živel, delal in umrl. Poleg tega potirka tudi na lo- kalni patriotizem Novomeščanov, rekoč, da nima Novo mesto nobene- ga spomenika razen oneega sv. Kata- rine in da bi mu bil predlagani monu- ment v največji okras.

Tu se naše poti ločijo. In sicer iz dveh vzrokov. Prvič nima Novo mesto pripravnega trga za tak spo- menik. V poštev bi prišel samo Gla- vni trg, ta pa je zelo obširen. Ako bi hoteli nanj postaviti spomenik, bi moral biti le-ta dovolj mogočen, da bi se v razsežnosti trga ne izgubil. Majhen spomenik bi se na njem vi- del kakor nagrobni kamen. Ako pa hočemo postaviti kaj monumental- nejšega, potem narastejo stroški v taki meri, da zapre grlo človeku vprašanje, kdo jih bo kril. Posebno dandanes, ko je denar tako drag, drugih potreb pa zmeraj več! Koliko let smo zbirali za Prešerna, dasirav- no je bilo zanimanje za njegov spo- menik izredno veliko! Za Trdino bi nikoli ne mogli zaneti niti podobne- ga zanimanja. Prešla bi desetletnica njegove smrti, prešla mogoče tudi dvajsetletnica. Kakor prvič, bi se bržkone tudi sedaj cela akcija tiho zabašurila.

Pa še iz enega vzroka sem proti spomeniku v Novem mestu. Janez Trdina je telesno pač živel v Novem mestu. Ali misli njegove so se izpre- letavale drugod. Pravi dom Trdine so bili Gorjanci. Gozdna dežela med Ruperčevrhom, Zumberkom in St. Jernejem je bila njegovo kralje- stvo.

In kralju gre spomenik sredi kraljestva! Spomenik Janeza Trdine stoji vrh Gorjancev!

Najpripravnejši prostor bi bil tam, kjer se prevlači državna cesta iz No- vega mesta na belokranjsko stran. Tam, kjer je Trdino nekoč vrela plo- ha in je gledal, kako se cepi voda, kako teče ena deževnica proti Kol- pi, ena proti Krki.

Tam naj se postavi obelisk iz surovega, neglajenega, domačega kamna; visok in mogočen spomenik, da bo s svojo mero porazil popotni- ka. Nič okrasov, nič finoče: širok, visok in robat naj oznanjuje slavo in nesmrtnost pesnika Gorjancev. Spo- daj na sprednji strani naj bo plošča z jednatim napisom. Okoli njega pa štiri klopi, da najde utrujeni popotnik na njih počitka in okrepčila.

Tak spomenik bi ne bil drag. Prepričan sem, da bi Novomeščani sami lahko zbrali v kratkem času ves potreben denar. Dve, tri dobro obiskane veselice v novomeškem Narodnem domu bi pokrile vse stro- ške. Sicer bi pa bila dolžnost tudi Metličanov in Črnomaščev, da pri- skočijo Novomeščanom na pomoč. Svet, kjer bi stal spomenik, je Nac- kov z Luže. Brez dvoma bi ga Na- cek na lepo besedo odstopil brez- plačno.

Na ta način bi ne bilo treba vznemirjati rodoljubov s solzavimi pozivi, ne bi bilo treba čakati na denar leta in leta. Kar je glavno: Brez velikih stroškov se lahko po- stavi v kratkem času jednat glas- nik slave Trdinove in njegovih Gor- jancev.

Lahko pa stopimo poleg tega še korak dalje. Postavimo v spomin

Janeza Trdine pri sv. Geri razgledni stolpi. Razgled z Gorjancev je na hrvaško plat bogat in lep; na Do- lenjsko stran ga zapira drevje, ker ni nobene prave razgledne točke, zato je ta najvišji vrh Gorjancev tako slabo obiskan. Z razglednim stolpom bi se temu opomoglo. Stolp naj bi bil lesen; na vrhu naj bi bila majhna izbica, ki bi nudila turistom zavetje pred viharjem; Na stenah naj bi vi- sela obzorna panorama; na stropu pa naj bi kazale roke smer, v kateri leže glavna jugoslovanska mesta.

Ker je les pri rokah, bi tudi ta stolp ne bil predrag. In Slovensko Planinsko Društvo bi gotovo rade volje prisloščilo na pomoč s svetom kakor tudi s kako denarno podporo.

Čas je, da se oddolžimo pisate- lju gorjanskih bajk. Zadeva je zopet narezana. In brez odlašanja!

Nekdo.

Truplo patriarha Bogda- noviča najdeno.

Čitateljem »Dneva« je še dobro znano, da je izginil na letovišču Ga- stein srbski patriarh Bogdanovič. Iskali so ga povsod, ker se ni vedelo, ali se je zgodila nesreča, ali zločin. Ker njegovega trupla kljub iskanju niso našli, so ga proglasili za mrt- vega. Po smrti so se raznesle razne stvari o njegovem življenju, iz kate- rih se je videlo, da je bil mažaron, da je oškodoval srbske denarje za- vode na Ogrskem za 600.000 K, ki so šle — za mažarske volitve. Tudi v zasebnem življenju je bil — kavalir, ki je ljubil ženske. Da se je povsod do svoje časti, je služil vladni in ma- žarskim magnatom.

Nezgoda ali samomor?

Bogdanovič je bil letos po leti na počitnicah v nemškem Gasteinu in je tam naenkrat izginil. Sodilo se je, da je izvršil samomor iz nerveze. Časopisi so prinesli njegovo silko, ki kaže lepega moža s črno brado. V nedeljo so našli njegovo truplo, po- popolnoma uničeno od vode. (Poročila o tem si deloma nasprotujejo.)

Kako so našli truplo?

Uradno poročilo pravi: Zadnje dni je reka Aacha znatno upadla. To je dalo povod oblastim, da so šle zo- pet truplo iskat. V nedeljo zjutraj je šla ekspedicija, 2 uradnika in orožnik ob reki navzdol in so spraševali lju- di. Ob 1 popoldne so bili utrujeni in so šli na kosilo. Edini stražmojster Schneider je iskal dalje in je se usta- vil pri malem mostu pri vasi Klam- stein, 26 km pod Gasteinom. Naen- krat je zapazil pri nekem stebur kos noge. Voda je bila plitka. Stopil je v vodo in je sam spravil truplo na su- ho. Sporočil je o tem drugim članom ekspedicije. Truplo so spoznali po bradi in po zlati plombi v zobu. Bilo je vse zjedeno od vode. Truplo so fotografirali in obvestili o tem srbs- ke cerkvene urade.

Poročilo očividca.

Včeraj zjutraj smo prejeli slede- če pismo našega rojaka, ki je nam sporočil o dogodku, za kar se mu tu zahvaljujemo. Cenjeno uredništvo. Pošiljam Vam tu obvestilo kot Vaš naročnik. (Poročevalec je I. D., stroj- ni klepar in monter v Klamsteinu, pošta Dorfgastein, na Solnograškem)

Danes v nedeljo dopoldne sem se pripravil na odhod proti Klam- steinu, eno postajo od Dorfgasteina. Do postajališča Klamsteina je eno uro peš. Mimogrede sem se ustavil pri mojem prijatelju Slovencu v neki nemški koči. Naenkrat prileti neki hlapec s konjem v največji naglici. Ljudje do spraševali, kaj je, on pa je rekel, da gre po patriarha Bogdano- viča iz Karlovec, ki se je pred 6 tedni izgubil. Na vozu je bilo nekaj kocov. Hitro se vsedem na voz in poleg mene še dva orožnika. Tako smo se peljali do postajališča. Tu je lesen most čez reko Aacho. Na mostu je bilo že nekaj ljudi, ki so gledali v vodo. Prerijem se skozi gnečo in pogledam. O groza! Videf sem pla- vati eno reč privezano k kraju z vrvjo. Hrbet je izgledal, kakor z ma- hom poraščena skala — skratka, prav nič ni bilo podobno človeške- mu telesu. Ljudje so se kar proč obu- račali. Na eni nogi je bilo še obu- račalo, drugače je bilo truplo popol- noma nago — skoro brez glave. Stopil sem bliže in sem si truplo ogledal: povsem vama, da tako zdelo- nega in uničenega trupla še nisem videl. Seveda, saj je bilo 6 tednov v deroči, divji, ledeni Aachi. Sreča, da je most truplo prestregel, ker si- cer bi ga bila voda nesla naprej proti Lendu čez slapove in propade

in bi se bilo najbrže popolnoma raz-
bilo. Truplo je bilo čez trebuh ovi-
to in nekako privezano na steber.
Tako je bilo tu cel mesec in ga ni
mogel nihče videti, ker so ga po-
krile razne stvari. Razpisana je bila
nagrada 1000 K za onega, ki ga naj-
de. Zdaj ga je našel neki cestar. Za-
to sem vam to precej pisal, da bo-
dete informirani. Videl sem vse to z
lastnimi očmi in vam pišem po noči,
da bodete takoj izvedeli. (Kakor se
vidi, se to poročilo ne vjema z onim
v drugih listih. Menda gre za 1000
kron.)

V Karlovcih.

V ponedeljek dopoldne je došla
ta vest v Karlovec. Zvonovi so na-
znanili dogodek. Ljudstvu se je na-
znanilo, da je patrijarh najden. Ad-
ministrator Gruič je poslal ljudi v
Gastein, da spravijo truplo v poseb-
no krsto in prepeljejo v Karlovec.
Pogreb bo v nedeljo.

Najnovejša tele- fonska in brzojavna poročila.

PORAZ KLERIKALCEV.

Brno, 28. oktobra. Nadomestne
volitve v državni zbor na izpraznje-
no mesto po krščansko socialnem
poslancu Šilingerju, ker je bil preje
Šilinger izvoljen za veliko večino, so
danes izpadle za klerikalce s popol-
nim porazom. Krščanski socialci Ma-
šek je dobil 6800 glasov, agrarec
Maly 4700 glasov, soc. demokrat av-
tonomist je dobil 2200, centralist
900 glasov. Ožja volitev potrebna.
Poraz klerikalne stranke je gotov.

NESREČA NA MORJU.

Aalefund, 28. oktobra. Včeraj
zvečer sta trčila drug ob drugega
parnik Oflo s pobjeznim parnikom
Brat. 8 oseb je utonilo, 4 so bile re-
šene.

VOLITVE V ITALIJI.

PORAZ KLERIKALCEV.

Rim, 28. oktobra. Dosedaj je
znanih 436 mandatov. Voljeno je 205
ministerialnih, 46 radikalnih, 16 u-
stavno opozicijskih, 25 klerikal-
cev, 12 republikancev, 30 oficijelnih
18 reform. socialistov. 84 ožjih vo-
litev.

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 28. oktobra. Jutri se od-
glasuje zakonska predloga o davku
na vina. Rusini nadaljujejo z obstruk-
cijo. Poskusi vlade, doseči kompro-
mis med Rusini in Poljaki glede vo-
lilne reforme v galicijski deželni zbor,
so se popolnoma ponesrečili. Konse-
kvence se že čutijo. Rusini bodo na-
daljevali z obstrukcijo. In se ne
bodo nič več zadovoljili z govori,
temveč bodo posegli tudi po drugih
sredstvih. Držali bodo zbornico v
šahu z vestnimi predlogi za preložit-
ev. Vlade stranke se bodo morale
zelo potruditi, da jih bodo premagali.
Tozadavna posvetovanja so se že
vršila med krščanskimi socialci,
nemškimi nacionalci in Poljaki. Če
bodo obstrukcijo premagali, je pa
vprašanje. Vsled tega cirkulirajo v
zbornici vesti, da bo vlada vsled tak-
šne situacije kmalu zbornico razpu-
stila, da bi z novimi volitvami dobila
ugodnejših pogojev za razrešitev
nekaterih vprašanj. Gotovo je pa, da
je poskus Korytowskega, ki pride
jutri na Dunaj, že v naprej zamani.
Tudi češko - nemška pogajanja
ne vzbujajo nobenega upanja za us-
peh.

Dunaj, 28. oktobra. Cesar je dan-
es sprejel grofa Stürgkha v avdi-
enci. Delegacije se snidejo 18. no-
vembra.

SRBIJA.

Belgrad, 28. oktobra. V tukajš-
njih političnih krogih vzbuja senza-
cija obisk italijanskega poslanika pri
Pašiču. Italijanski poslanik je obiskal
Pašiča, da se mu zahvali za hitro re-
šitev zadnjega konflikta.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-
narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti
znanko 20 vinarjev. — Pri malih oglaš-
jih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu-
nanji inserenti v znakah. Zaključek malih
oglasov ob 6. uri zvečer.

Pozor! Edino sredstvo za kurja
očesa je »Purgit«, ki zajamči uspeh.
Dopise na Viktor Petrovičiča, Gradi-
šče 3. 1050-3.

Izgubil se je bel pes, prave pas-
me, sliši na ime »Spice«. Odda naj se
proti nagradi v restavraciji Schmidt,
Gradišče šte. 12. 1053-1

Sirite in naročajte dnevnik „Dan“.

Krojaštvo

Ivan Kersnič

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 32,
I. nadstr. nad kavarno „Avstrija“

se priporoča slav. občinstvu za izde-
lovanje vsakovrstnih oblek po najno-
vejši modi. Solidno delo, zmerno nizke
cene, znano pohvalna postrežba. —
Popravila se hitro in ceno izvršujejo.

Hotel Kosić

Trst, ul. Corradori, šte. 15., oddaljen
2 minuti od južnega kolodvora. Podpi-
sani se vljudno priporočam slovenskim
gostom, da se poslužijo za prenočišče
mojega hotela, kjer jim je na razpolago
več sob po jako nizki ceni. Svoji k
svojim! Za obilen obisk se priporoča
Hinko Kosić.

Okrajne zastopnike

za obiskovanje zasebnih odjemalcev na deželi, sprejme
dobro vpeljana pražka tovarna, izključno za potovanje.
Naznanite dosedanja zastopništva ter priložite fotografijo,
ki se takoj vrne. — Naslov: „Ex lex“, Praga, glavna
pošta restante.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospodska ulica šte. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po
meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Spre-
jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje
vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za
eksport po morju. 229

Cvetlični salon

Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenbur-
gova ulica šte. 6
zraven pošte.

Se vljudno priporočam slavnemu občinstvu za naročila za
Vsesvete. Kakor za vence, šopke, žardinere, tako sveže
in suhe cvetlice. — Zunanja naročila točno.

::: !!!Cene brez konkurence!!! :::

Odlikovana tovarna jesiha

Trst - Luigi Salvador - Trst

Ustanovljena leta 1841.

Ulica Casimiro Donadoni 16. — Telefon šte. 788.

Naslov za pisma: Luigi Salvador, Trst, poštni predal.

Edina tovarna s patentiranim avtomatičnim sistemom. Najznamenitejša na Primorskem.

Posebnost: Naravni jesih iz belega in rdečega vina ter naravni jesih iz čistega alkohola
za konserve.

Vsled avtomatičnega proizvodnje, ki je mnogo cenejši od ročnega dela, mi je mogoče postreči
svojim odjemalcem z izdelkom, ki je neprekosljiv glede dobrote in nizke cene.

Naročbam se prilaga pismeno jamstvo, da odgovarja izdelek popolnoma hranilni svrhi; na
zahtevo pošljem vzorce in cene.

V važnejših mestih iščem zastopnike.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblast-
veno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogleda,
toplomere, in
zrakomere
vseh vrst.
Očala, šipal-
niki natančno
po zdravni-
škem receptu.
Cenike
pošiljam na
zahtevo za-
stojnj in poš-
tne prosto.

Gostilniške koncesije

se da v najem. — Proda se točilno mizo
(pudel s pločevino zgoraj) in pudel iz trdega
lesa — po 2 m dolgoti — gramofon in
nekaj pohištva. Vpraša se Viktorja Goloba,
Ljubljana, Gospodska ulica 12, I. nadstropje.

Nagrobniči:

Gozdič je že zelen,

Vigred se povrne,

za moški zbor postavil Oskar

Dev, ste izšle v „Učiteljski

tiskarni“ obe na eni poli.

Cena 20 kom. K 6.—

Manj kakor 20 kom. se ne pošilja.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega
likerja iz zdravilnih rastlin, kateri
izborno upliva proti slabosti v
želodcu ter ga radi tega v nobeni
družini ne bi smelo manjkati.

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobu-
kov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke.

Popravila se točno in najcenejše izvrše.

NAZNANILO.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem v lastni hiši,
Spodnja Šiška šte. 2. (Celovška cesta) tik poleg cerkve otvoril

gostilno

ter jo založil z dobrimi pristnimi vini in vedno svežim marčnim
pivom. — Kot posebnost navajam znani dr. Kukovca

fini mošt

iz štajerskih gorc. — Gostom so vsak čas na razpolago gorka
in mrzla jedila. V seziji ob sobotah in nedeljah fine kranjske
rižve in krvave klobase.

Se priporočam in bilježim s spoštovanjem

Sp. Šiška, 28. oktobra 1913.

Josip Seidl.

Več tisoč

pletenih jopic v vseh barvah,
posebno sivih, poprej K 16.—, sedaj K 8.—.

Moških klobukov

vsakovrstnih fason, poprej K 6.—, sedaj K 3.—.

Klobukov za dečke

poprej K 4.—, sedaj K 2.—.

Klobukov za otroke

poprej K 2.—, sedaj K 1.—.

Največja izbira dežnih plaščev

za dame in gospode

poprej K 20.—, 30.—, sedaj K 14.—.

Zaradi ogromne zaloge zimske konfekcije
oddajam blago za polovično ceno.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Moderne srajce, bele in barvaste,

tenninske, lovske, hribolazke, mrežaste, in vse druge vrste z ovratnikom in brez
ovratnika, spalne srajce, trdi in mehki ovratniki, zapestnice, naprsniki, dolge in
kratke spodnje hlače, majice, nogavice i. t. d. vse v največji izbiri in najboljši
kakovosti po zelo skromnih in stalnih cenah

v modni in športni trgovini

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Del. glavica:

8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.